

Franzosařow šnidańe w Barlińu — a wjazeńańe we Fröschweilere.

Pla našcheje wšy lažachu we zeltach 6000 muž a my běchmy še k jich šastarańu napinali tať welgi ať možno. Dalej še myšlachmy, až kejžor a kraj bužotej tež šwoju šlušchnoscź zynišch a až ša kuždym regimentom budu probiantwoše pschisch, šenz šměju klěb, měšo, wino, kafej, tubať a šchogo došč. Ale niz šepschiže. Ššespońno běšcho mimo a hyschczi břuch prošny. Tegdy chwatachu hušhki a wojaki w šopizach dojšy a žebřachu, lěž šeby mogli klěb, tuť a jaja ša dobre šeńese šrydnusch? My wotgronichmy: „žo šupišch? how wšejšcho tu pošchytu, šuš měša, někotare žybule a žijscho we Božem měńu!“ Ale lěbda běchu te š dworu, ga pschibenuchu druge, juž wot našdala wotajuze: „Šubšcha madamka, my šejšmy žinša hyschczi niz jědli! šamascho ša naš teke niz? My žomy raži šapšaschisch! Šabogala šmilšcho še!“ Tať tam štojachu te gřodne golžy. Žo ššchěchmy? My mušachmy še šmilisch. Tať še wižescho we zeķej wšy to zeķe wotpońno! Młogi burik jo ten žeń še šymneju wjazeķu špat šcheť, jano ab te boge wojaki gřodnusch šetřebali. Šlich, žo to běšcho mjaš telik potřebnych!

Druge žajtšcho pschiže, kuždy še hogleđowašcho, hyschczi niži niz! 6000 lužam šurzašcho břuch, te paše buchu šrotschej pschipinane, woni gańachu ša žarobu, šlepžychu, brachu, — o Šapolium! žo ty šy byť? žo šcžo wy šněža šenatory, generale, mudroštaťe šejželi, šenz tu wojnu š šłota šcžo hoternuli, a šcžo šlubili, až w Barlińu bužošcho šnidasch? — Doma šu šejželi a šejšu niz wěželi wot teje prošneje wjazeķe pla Fröschweilera, niz wot tog klěšcha a waržańa, šenz